



SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NUM. 65
Castellar del Vallès - 25 maig 1984Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Necessitats dels partits polítics

No deia d'ésser falaguera la idea de trobar un denominador comú de tots els partidismes que aplegui tota una nació dins una sola actuació política. Això en temps que la missió de l'Estat era molt limitada, gairebé enclosa dins l'administració de la cosa pública i la funció de la justícia, era molt fàcil. Tan fàcil que ni tan sols existien partits polítics tal com ara els entenem. La lluita pel poder era personal i ingènua. Els moralistes aplaudien l'afany de glòria de l'individu que volia enflar-se per damunt dels altres individus. Cosa que no obsta perquè simultàniament lloessin les virtuts del bon camperol o menestral, resignat i content amb el seu ofici i el seu haver; és a dir, a l'inrevés de l'heroi afanyat de glòria. Però és aquesta una antinòmia de tantes com hi ha dins el camp de la moral d'aquest món.

Amb la complexitat de missions encomanades a l'Estat modern s'han diversificat cada dia més els partidaris d'un o d'altre sistema. I és fàcil de comprendre. Cadascú vol constituir l'Estat de la millor manera possible, i les seves opinions polítiques han d'estar influïdes per força per les seves teories i reflexions sobre problemes econòmics, socials, religiosos, etc. Una qüestió metafísica com és de creure si l'home és o no bo per natura o perfectible indefinidament duu a conseqüències doctrinals en política completament inconciliables. Llavors neixen els grans partits, les tendències anomenades de dreta o d'esquerra, etc. És evident que qui no creu en la bondat ni en la perfectibilitat humana no pot sentir cap respecte envers els anomenats de l'home. I qui no creu possibles, per raons tècniques, les grans concentracions de capital no pot ésser partidari del capitalisme d'Estat. És imprescindible, doncs, que hi hagi partits. El patriotisme, certament, consisteix a voler la màxima grandesa i honor de la pàtria, l'humanitarisme mana tendir al bé de la humanitat. Però precisament les ideologies assenyalen procediments per a millorar la pàtria i la condició humana. De manera que és difícil d'invocar raons de patriotisme i d'humanitat per a fondre els partidismes.

Per això tot feixisme, ultra les invocacions patriòtiques, ha de recórrer a la violència per salvar aquest inconvenient. Al fons de tot feixista hi trobem un home que no sent cap repugnància a la usurpació del poder, mentre sigui ell qui la usurpa. I aquest és l'element d'immoralitat i de barbàrie que hi ha en tot feixisme, a part de les excel·lències d'ordre material que pugui contenir; i aquesta barbàrie i aquesta immoralitat per força un dia o altre han de donar fruits de malestar i decadència.

Regenerem la vida dels partits quan l'esperit de partit descendeix, per la usura del temps, a un mer personalisme. Ara, d'això a negar que hi hagi d'haver partits polítics hi ha tanta diferència com entre la nit i el dia.

De la història de l'automòbil

RECORDANÇA AL CENTENARI DEL
NAIXEMENT DE GOTTLIEB DAIMLIER,
CREADOR DE LA INDÚSTRIA DE L'AUTOMÒBIL (17 MARÇ 1834).

En passejar-se pels carrers d'una gran ciutat fàcilment hom es convenç de que l'automòbil, a part del tramvia, és en els temps moderns el principal mitjà del tràfic; i tant ens acostumem a la seva presència que, sense ell, no podríem imaginar-nos la vida de cap ciutat. Però quant poca cosa sabem de l'admirable evolució d'aquest vehicle de motor, qual primer exemplar utilitzable va ésser construït per l'enginyer Gottlieb Daimler en l'any 1885.

L'automòbil, en veritat, no fou pas el

primer vehicle sense cavalls. Ja en l'any 1769 l'oficial d'artilleria francès Mr. Cugnot, va construir-ne un mogut per vapor d'aigua. Consistia en una grossa caldera, amb dos cilindres i una rudimentària direcció; tot muntat sobre unes rodes. Aquesta monstruositat, però, tingué una fatal sort: en el primer viatge que feu de prova va ensorrar la paret d'una casa, i, per tant, l'inventor com els que financien la seva obra, desistiren de fer nous assaigs. Aquest primer vehicle sense cavalls és actualment mostrat com a rareza única en el museu d'Arts i Oficis de París.

Quan després de 1830 el ferrocarril començà el seu camí triomfal per Europa, hom tenia l'opinió de que la màquina de vapor era també aplicable a la locomoció per carretera. A Anglaterra, país origina-

ri de la màquina de vapor, un grup d'enginyers va construir un autobús mogut a vapor d'aigua, amb remarcable èxit. No gaire temps després de 1830, Londres posseïa 26 d'aquells vehicles, i en 1832 va començar el transport regular «Steam-Carriage-Company» (Companyia de vehicles a vapor) entre la capital anglesa i Birmingham; però el poble temia aquests nous mitjans de transport, i per un desig general el Parlament anglès aprovà en l'any 1836 una llei, per la qual, davant de cada vehicle no tirat per cavalls, hi tenia de corre un home amb una bandereta vermella per a advertir a temps als vianants.

En l'any 1875 el mecànic vienès Siegfried Marcus, després de molts experiments, aconseguí construir el primer motor d'explosió per benzina, el qual va muntar en un senzill cotxe. Era tant primitiva la seva construcció que no se li va pas atribuir la merescuda importància a aquell invent.

Anys més tard la fàbrica alemanya «Deutz» treballà en el perfeccionament del motor a benzina. L'enginyer Otto resolgué l'anomenat motor de quatre temps, principi amb el qual funcionen encara actualment quasi tots els motors.

El jove Gottlieb Daimler, que havia treballat amb l'enginyer Otto, fundà més tard, amb Vilhelm Maybach, un taller de proves a Cannstadt, treballant nit i dia (Acabarà)

Agrupació Esportiva Castellar F. C.
Diumenge, dia 27 - Tarda a les 4'15

Gran partit amistós
entre

PENYA OLÍMPICS
(antic Atlètic de Sabadell)

Castellar F. C.

Partit que deixarà un nou record
entre els molts que ja tenim.

Certamen ocellístic

Reportatge de JOAN BLANQUER

Cada any per Pasqua Granada al matí té lloc a Castellar una festa que passa gairebé desapercebuda per molta gent: la «festa dels ocells» com hom, malament anomena; i diem malament perquè, en realitat, els que fan la festa no són pas els ocells ans bé els ocellistes, aquell diumenge. És a dir, aquell diumenge, tots els diumenges a partir del 22 d'abril fins al 29 de juliol; i el 26 d'agost i el 23 de setembre, també. Car, el «Certamen ocellístic» que acostuma a celebrar-se per Pasqua Granada a Castellar, s'ha celebrat abans a Gràcia, a Sallent, a Sabadell, a Hospitalet i, després es celebrarà a Sant Martí, a Granollers, a La Sagrera i altres llocs.

En anys anteriors, en passar per davant del cafè «La Rabassada» hom podia adonar-se d'un considerable nombre d'estendarts que hi havien fixats en la barana del jardí en els quals podia llegir-se: «Sociedad Pajaril del Pueblo Nuevo», o bé «L'Esparver—Entitat ocellera». Aquest any n'hi havia només un, un que deia: «Sociedad Pajaril Obrera de Castellar». No hi havien estendarts—és molt empipador aquest *trato*; i de què serveix portar-lo?, que ens deia un entusiasta ocellista—però els ocellistes no havien pas mancat al Certamen. Per comprovar-ho calia només entrar al lloc on «feien barallar» els ocells. Atapeït d'ocellistes, sí senyors. Atapeït d'ocellistes i, Déu meu quina piuladissa! Ah!, sense les remors de veus i aclucant els ulls hom hauria pogut creure que es trobava en una d'aquelles frondoses selves africanes que coneixem només que a través d'algun film documental o d'algun disc de gramòfon transmès per ràdio.

Hem dit que eren els ocellistes els que feien la festa aquells diumenges. I és veritat; per a ells és una grossa festa. La radiant alegria que il·lumina el seu rostre és suficientment eloqüent, però si intenteu de fer-los qualsevol pregunta relacionada amb el Certamen us en podreu convèncer més. S'han aixecat del llit de bon matí, han posat escaiola i aigua neta per a l'ocell, i després de netejada, hauran embolicat la gàbia amb un magnífic mocador de fer farcells. I cap a Castellar falta gent, o a Sallent, o a Hospitalet. Allí trobaran els altres companys ocellistes que ja coneixen de Manresa, de Sants...—Veïam com es portarà avui aquest diable d'ocell.—Aquesta cadenera ha estat ensopida tota la setmana. I tota mena de comentaris semblants.

—Què, que comencem? Ja està dit. I comença el Certamen. Primerament toca

el torn als passarells; després els pinsans; tot seguit els verdums i darrerament, les cadeneres. De dos en dos s'han d'eliminar i els que sortiran victoriosos de l'eliminatória prèvia seran seleccionats per a l'eliminatória final. Guanya l'eliminatória de selecció l'ocell que primer canta i en l'eliminatória final hom concedeix la corona i sota-corona també als dos que més aviat han reflat. És a dir, com en qualsevol cursa, guanya qui arriba (en aquest cas canta) primer. L'atenció del Jurat—assenyaladament de qui el presideix—és quelcom imponderable. Imitant quasi bé ininterrompudament amb uns moviments labials gairebé imperceptibles el *quià goi quió* del passarell per exemple, amb una mirada penetrant ara vers una gàbia ara en l'altre on l'ocell saltironeja talment mecànicament o bé roman quiet, ensopit amb la consegüent desesperació del seu propietari que veu allunyar-se la possibilitat d'assolir la sota-corona almenys.

Heus ací el resultat del Certamen de diumenge: Passarells: La corona i la sota-corona se les endugueren dos ocellistes del Poble Nou; Pinsans: La corona es quedà a casa, és a dir, a Castellar. El seu

LES LLETRES

Versos a Beatriu

O Beatriu! O Beatriu!

qui us ha robat l'amor que jo volia?
Aquesta llum que en vostres ulls teniu
ans de robà-us l'amor, ja us hi llueix,
O Beatriu?

O Beatriu, les roses-te
que en vostres galtes hi ha mig apagades,
no són record d'aquell primer alè
que n'hi marci unes altres d'arborades,
les roses-te?

O Beatriu, els llavis blancs,
no són blancs de quelcom que en vós moria
i, en morir, deformava vostres flancs
i us feia clarejar i us esllanguia
els llavis blancs?

O Beatriu, què ha mort en vós?
Éreu un xipreret de formosura
i, avui, sou una branca amb pesantós
de fruits, que ja es decanta de madura.
Què ha mort en vós?

O Beatriu, si us decanteu,
reposeu-vos en mi ben refada,
i us diré amorosament i a mitja veu
—Que ets saborosa, fruita desgustada!
Si us decanteu!

VENTURA GASSOL

propietari era—no sabem si continua essent-ho—el conegut industrial Isidre Bruguera; la sota-corona anà a Sabadell. Verdums: Es féu amb la corona un ocell, el propietari del qual és de Sabadell, que és la desesperació dels altres ocellistes. En aquest any, en els cinc certamens en què l'ha portat—en total cinc—ha guanyat quatre corones i una sota-corona. L'any passat obtingué la màxima distinció set vegades consecutives. El seu propietari n'està—és clar!—més que content. N'hi han arribat a oferir—esgarrireu-vos—set-centes pessetes, però el bon home no hi vol saber res. El va adquirir per trenta duros i el bo del cas és que durant els primers certamens—cinc o sis—no va obrir com aquell qui diu ni un cop la boca. L'home va estar a punt un dia de rebotre la gàbia i l'ocell contra la paret.—No sé, no sé com no ho vaig fer; ben prim li va anar, ens deia amb la satisfacció del triomf pintada al seu rostre colrat pel sol—tot saborejant una cervesa fresca.—Bonica corona, vam insinuar intentant de fer-li més completa la seva joia.—Ca!—respongué—Avui o demà ja correrà per les escombraries.—No és la corona, no és la corona—afegí brandant el cap força gris ja.

Continuem amb el resultat; la sota-corona dels verdums se l'emportà un del Poble Nou, igualment que la corona de les cadeneres.—Aquests del Poble Nou,—exclamava planyívolament algú que no devia haver aconseguit res més que un de tants ramells. Un sabadellenc llueix la sota corona dels ocells del cap sango-

ment. S'ha acabat el Certamen. El vermut; comentaris sobre el resultat.—Quant en voleu d'aquest pinsà?—Deixeu estar tampoc no ens entendriem. Uns empenen el retorn, i d'altres acabaran la festa al voltant d'una taula on menjaran un suculent dinar.—Què hi farem! Cor per un altre.—Sí, veurem diumenge que ve a Granollers. *Catata, catata, goi, quió, quió...* Un passarell que fins ara no es recorda que havia de cantar...



L'Agència exclusiva per a Espanya del
Super - Reconstituent
tònic i gran desdejuni

Crema Alimentosa F. 3

Per obsequiar als seus favoreixedors a inclòs a cada capsa

UN CUPÓ REGAL

que serà entregat en metàl·lic, d'acord amb l'escala que en el mateix s'indica.

De venda a les Drogueries i Tendes.

Sub-Agent en aquesta població

DAVID BARROSA Carrer Nou, 31

ESPORTS

Futbol

Evidentment, la Penya Prats-Aznar no és actualment, ni de bon tros, el conjunt del qual tan bon record guardàvem. Considerablement afeblit solament algunes individualitats ens recordaren aquell onze l'anunci de la vinguda del qual despertava tanta expectació entre els aficionats locals. La Penya espanyolista diumenge va perdre per un marge força contundent—tres a zero, ho és força al nostre entendre—i va perdre no pas perquè el Castellar realitzés un gran partit sinó perquè jugà més malament que els locals.

Sí, malgrat la victòria assolida, el cercle local no arribà a agradar-nos mai, exceptuant els primers minuts de joc fins a l'optenció del primer gol entrat magníficament per Batlle. Aquells primers minuts ens feien preveure que presenciàrem un gran partit, però de mica en mica el joc s'anà vulgaritzant, perdé interès i la resta de l'encontre tingué ben poca cosa de notable. I fou perquè cap dels dos adversaris jugà allò que se'n diu bé. La mateixa ratlla mitjana local ens aparegué desconeguda; encertada en anul·lar joc, però molt deficient en la tasca de construir-ne. Així mateix, la davantera no arribà a entendre's quasi bé mai. Batlle, la reparació circumstancial del qual era esperada amb molt interès, palesà moltes de les seves facultats, tragué a relluir alguna vegada el seu joc preciosista, però actuà amb molta reserva; Rius jugà acceptablement i prou; Busqueta molt voluntariós, però poc encertat; Torrents superà Mas qui ens agradà molt més a la línia de mitjos. Pinyot i la parella Serra-Vives foren els únics l'actuació dels quals ens va satisfer.

La primera part finí amb el resultat d'un a zero, gol entrat com ja hem dit per Batlle després d'una bonica combinació amb Rius. Els trenta minuts del segon temps Mas entrava el segon punt després d'una jugada molt discutida durant el qual es produí un penalty que no vengué assenyalar Escardívol. El tercer i darrer el marcà Rius d'una capcinada molt ben col·locada.

Gregori Gràcia

MATALASSER

NOU, 14

Posa en coneixement de la seva clientela i públic en general, que havent entrat ja en la temporada de refer matalassos s'ofereix a fer-los el dia.

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral. (abans Fernando) Telèfon 21069.

COL·LABORACIÓ INFANTIL

Perseverança en el treball

HOMES IL·LUSTRES

Com a exemple de Perseverança en el treball cal llegir només la vida de Pasteur. La fama del qual tots coneixen. Lluís Pasteur als disset anys era passant en el Liceu de Besançon. No era encarregat de l'ensenyança, sinó de fer estudiar els alumnes i vigilar-los en l'esbrijo i en els dormitoris.

Com pogué Pasteur a ésser un home tan eminent en la ciència? Pasteur sabia aprofitar el temps fins a l'últim minut. Quan tenia avinentesa, assistia d'oient a les classes superiors, i les lliçons de filosofia natural les escoltava amb tanta atenció com entusiasme. Sentia per l'estudi una gran afició; però no podia estudiar més que en les hores d'esbarjo i els dies de festa.

Un dels alumnes tenia un microscopi. Pasteur va demanar-li que li deixés per uns quants dies i quan anava a passeig se l'emportava i s'entretenia examinant els insectes que trobava entre l'herba. Aquest exercici freqüent dels exàmens microscòpics fou causa de la seva carrera científica, arribant a ésser un dels homes més savis.

Pasteur assolí la sabiduria a força d'aplicació de perseverança en l'estudi. Per mitjà del microscopi investigà la causa de moltes enfermetats i descobrí les lleis per mitjà de les quals poden preservar-se de la seva influència fatal els animals i els homes.

Pasteur no sols fou un gran savi sinó també un dels més grans benefactors de la humanitat. Procurem imitar-lo en la seva perseverança en l'estudi per tal de reeixir en totes les nostres empreses.

JOSEP SAYOL
(13 anys)

NOTICIARI

ACCIDENT CICLISTA

El passat dilluns a dos quarts de cinc de la tarda, aproximadament, el jove d'aquesta població Miquel Codina Llobera, retornava de l'Agregat Sant Feliu del Recó, amb una bicicleta i l'anar a travessar el pont sobre el riu Ripoll, prop de la pedrera del «Sabat Nou» va precipitar-se contra la barana del mateix, amb tant mala dissort que la topada féu que es despregués del vehicle caient daltabaix del pont i quedant la bicicleta a dalt. Els ocupants d'un camió que per etzar passaven pel lloc de l'accident varen donar-se'n compte i l'auxiliaren juntament amb altres persones que es trobaven en l'esmentat lloc, traslladant-lo al seu domicili amb el susdit camió.

Cridat el metge li aprecià diverses ferides en diverses parts del cos, sortosament cap d'importància.

Desitgem al ferit un prompte i total guariment.

ACCIDENT D'AUTOMOBIL

Ahir a la tarda els veïns d'aquesta població Joan i Josep Ferrer, sofriren un accident d'auto del qual en sortiren lleugerament lesionats.

Celebrarem un prompte i total restabliment.

CRIDA PER UNA REUNIÓ

El proper dimarts, dia 29 del mes que som a les 9 del vespre, per mitjà de pregó que farà fer l'Alcaldia, seran convocats a una reunió que tindrà lloc al Saló d'Actes de l'Ajuntament, tots aquells propietaris d'establiments de venda al públic, adhuc els que venen a la Plaça Mercadal, per tal d'infoamar-los d'una circular del Departament de Treball i Obres Públiques de la Generalitat publicada recentment i que fa referència al compliment estricte de la Llei de Descans dominical.

—PROPIETARIS! Si voleu fer en la vostra propietat un pou mort o per alguna viva, cisternes, clavegueres, mines, etc. a preus econòmics, dirigiu-vos a Laureà Martínez, carrer de les Bassetes, 24.

CAIXA D'ESTALVIS

Resultat del Balanç de l'any 1933:

ACTIU:	Valors	470.372'25 ptes.
	Caixa i Bancs	65.126'25 ptes.
	Total	535.498'50 ptes.
PASSIU:	Imponents	476.067'91 ptes.
	Capital o fons de reserva	59.430'59 ptes.
	Total	535.498'50 ptes.

EL TEMPS

Des d'aquesta setmana sembla talment que estiguem en ple estiu, doncs el termòmetre puja de valent i ja comencen

Cine Sonor Ateneu

Programa escollit
pel dia 27 de maig de 1934

NOTICIARI "PARAMOUNT" en castellà

La bonica comèdia de la marca "FOX" interpretada per MARIAN NIXON - RALPH BELLAMY.

REBECA

La comèdia mundial de gran espectacle - Una fantasia de luxe, de música i frivolitat - El més gran que s'ha fet en "Rovistes"



VAMPIRESAS DE 1933

Una super-producció de la "WARNER BROS.", interpretada per W. WILLIAM - J. BLONDELL - G. ROGERS



Llapis

Plomes

« dibuix

Mànecs

Gomes

Pintures

Pintures sera

« llapis

« pastel

« aquarel·la

Tinta

« xina

« tampó

Clips i Xinxetes

Paper carbó

« dibuix

« secant

etc. etc.

Ribera, impressor
PUIG DE LA CREU, 3

Ja ha arribat l'estiu

CAFE

LA

RABASSADA

Diumenges i festes

mantegats
gelats

i granisats

de totes classes

Gran assortit en sodes
de primera qualitat

de veurs e'al vespre les tertúlies familiars als carrers bo i prenent el que vulgarment s'en diu *la fresca*.

LA FESTA DE SANTA QUITERIA

Tal com anunciàvem en la nostra última edició diumenge vinent l'Agregat Sant Feliu del Recó celebrarà la seva tradicional Festa de Santa Quitèria, amb diferents actes.

Desitgem força èxit als organitzadors.

RECTIFICACIÓ

Amb molt de gust rectifiquem l'equivocació que aparegué en el número anterior al donar compte del moviment de la Caixa d'Estalvis, l'import de les sortides és de 7.997'25 ptes. en lloc de la de 799.735.

SERVEI D'INSPECCIÓ
SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de densitat de la llet, que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

Dia 23 de maig.—De cabra: Pau Tubau, T. 14, D. 27; Eugeni Novella, T. 19, D. 27; Francesc Sarrà, T. 12, D. 28.

De vaca: Joan Escudé, T. 12, D. 28; Joan Bruguera, T. 15, D. 27; Marcel·lí Ubach, T. 14, D. 29; Joan Casajoana, T. 12, D. 29; Lluís Sans, T. 16, D. 28; Josep Jordà, T. 12, D. 31; Mansuet Solà, T. 12, D. 30; Esteve Valls, T. 10, D. 29; Joaquim Torras, T. 10, D. 29.

Casa Massagué - Carrer Major, 80

Extens assortit de calçats d'estiu de totes classes i preus.

Pasta KISS per a netejar el calçat és la millor. En pols i en pasta des de 10 cèntims.

PERFUMS per a senyor i senyora RISLER

PRODUCTES de fama mundial RISLER

SABATES del'acreditada marca STRONG per a senyora, senyor i nens. La Sabata més lleugera i elegant.

PLA DE CASAMENT

Al tanler d'edictes del Jutjat Municipal s'hi troba fixat el pla de casament entre els veïns Francesc Munt Farrés i Remei Vila Artigas.

NAIXEMENTS

Dia 20.—M.^a Assumpció Vilatersana Girbau, filla de Joan i de Remei.

Dia 21.—Salvador Sabaté Solà, fill de Manuel i de Rosa.

Dia 23.—Josep Umbert Roqueta, fill de Joan i de Matilde.

L'enhorabona als pares i llurs familiars.

—ES VEN LA CASA DEL CISTELLER situada en el Camp Senyó, dotada d'aigua i instal·lació.

Per informes, en aquesta Administració

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10

Casa Miquel Guarro

Nota de preus durant el mes de maig i juny

Gra preparat Pollets a 65 ptes. 100 quilos

« Pollada	65	« « «
« Ponedores	54	« « «
Ranxo preparat pollets	75	« « «
« Pollada	60	« « «
« Crescudà	55	« « «
« Ponedora	50	« « «
Quartets	37	« « «
Segones	40	« « «
Terceres	38	« « «
Panís Damiel	70	« « «
Farina Carn Fosfatada	45	« « «
Farina d'Ossos	45	« « «
Farina de Peix	60	« « «
Ostres trencades	30	« « «
Civada gra	42	« « «
Ordi	42	« « «
Veces	42	« « «
Garrofes	35	« « «
« farina	30	« « «